

[Minister Lise Østergaard]

ber i sig. SS-20 er yderligere et angrebsvåben, som er vendt mod Vesteuropa, medens neutronvåbenet har et klart forsvarsformål.

Men jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi netop fra dansk side på et tidligt tidspunkt har gjort opmærksom på, om ikke selve muligheden af, at neutronvåbenet kan sættes i produktion, er et forhold, der bør inddrages i SALT- og MBFR-forhandlingerne, og dette synspunkt vil hr. Ib Nørlund som medlem af regeringens nedrustningsudvalg være bekendt med.

Det er afgørende for regeringen at føre en politik, som forhindrer, at disse gruppevækkende våben overhovedet nogen sinde bliver taget i anvendelse, og dette er kun muligt gennem kontrollerede og gensidigt afbalancerede nedrustningstiltag.

Om situationen i Holland er der det at sige, at debatten ganske rigtig fortsatte efter debatten her i salen, og da er det således, at et flertal i andetkammeret betragter neutronbomben som uønsket, men dette flertal har ikke pålagt den hollandske regering at indtage en afvisende holdning over for dette våben i NATO-sammenhæng. Et forslag i andetkammeret om, at regeringen skulle afvise neutronvåbenet, blev nedstemt. Den hollandske regerings standpunkt er fortsat, at den anbefaler, at neutronvåbenet inddrages i nedrustningsdrøftelserne, altså en holdning, der ganske svarer til den danske regerings holdning.

For så vidt angår stationeringsspørgsmålet vil jeg blot endnu en gang minde hr. Ib Nørlund om den velkendte danske atompolitik, der indebærer, at heller ikke det her omhandlede atomvåben vil blive placeret i Danmark.

Ib Nørlund (DKP):

Indholdsmæssigt kan jeg dårligt takke ministeren særlig meget for svaret. Sagen er netop, at problemet, som jeg har påpeget, er rejst i Holland uanset de pågældendes stilling til Vestens forsvar og den slags problemer. Det, som det drejer sig om nu, er: skal denne produktion sættes i gang eller ej? At det skal indgå i forhandlingerne, samtidig med at man sætter produktionen i gang, er ikke nogen synderlig garanti.

Jeg påpegede også sidst, at det hastede med at sige fra. Jeg påpegede, at NATOs

atomplanlægningsgruppe snart skal have møde, og ministeren afviste det med, at det bare var en studiekreds, en, undskyld, jeg siger det, lidt latterlig måde at klare problemet på. Ministeren var også så venlig at sige, at det var svært overhovedet at se en mening i mit forslag om at benytte denne lejlighed. Men det er ikke så svært efterhånden. Hele verden over råber pressen om, at dette møde skal beskæftige sig med neutronbomben, og i den hollandske debat spillede det også en ganske afgørende rolle. Danmarks Radios Washingtonkorrespondent optrådte forleden og bekræftede det samme og kunne endda angive datoen til midten af april. Det er en tidsangivelse, som forsvarsministeren har omgivet med stor militær hemmelighed.

Men på denne måde haster det dog, og kan det ikke være sådan, at man i det mindste kan få et enkelt ord ud af regeringen til fordømmelse af dette våben og af dette skridt til at sætte hele rustningskapløbet yderligere i gang, når det tilmed er sådan, at det ene punkt efter det andet, som man fører til forsvar for at acceptere neutronbombeoprustningen, falder i grus, bl. a. henvisningen til det hollandske parlament, som altså har modsat sig neutronbombens produktion, og jeg må formode, at den hollandske regering vil rette sig efter det synspunkt og også fremføre det. Derfor er det, jeg endnu en gang opfordrer ministeren til at benytte lejligheden til virkelig at sige fra over for neutronbombeoprustningen.

Melchior (CD):

Hr. Ib Nørlund vil gerne fravriste ministeren et tilsagn om afstandtagen fra neutronbomben. Måtte jeg i denne sammenhæng spørge ministeren, om Danmark, ud over almindelige erklæringer, over for andre magter har fremsat erklæringer med afstandtagen over for våben af lignende art, som de producerer. Det er kun den rent faktiske oplysning, jeg beder ministeren give, hvis hun har den præsent.

Minister Lise Østergaard:

Over for hr. Ib Nørlund vil jeg gerne gentage, at det er afgørende for regeringen at føre en politik, som forhindrer, at atomvåben overhovedet nogen sinde bliver taget i anvendelse, og at dette kun er muligt gennem